

Zdaniem Komisji, wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia może zostać w niektórych okolicznościach uzasadniony względami zdrowia publicznego, jednak wymóg ten musiałby w każdym razie spełniać kryteria proporcjonalności i być zgodny z warunkami wskazanymi w orzecznictwie, w szczególności w wyroku Trybunału z dnia 5 lutego 2004 r. w sprawie C-24/00 Komisja przeciwko Francji. Jednak w niniejszej sprawie wiele z tych warunków nie zostało spełnionych, bowiem procedury przewidziane w omawianych przepisach nie są ani łatwo dostępne, ani szybkie i nie przewidują możliwości wniesienia do sądu środka odwoławczego w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia.

**Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji
wydanego w dniu 19 maja 2008 r. w sprawie T-220/07,
Transports Schiocchet — Excursions przeciwko Komisji,
wniesione w dniu 21 lipca 2008 r. przez Transports
Schiocchet — Excursions SARL**

(Sprawa C-335/08 P)

(2008/C 285/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Transports Schiocchet — Excursions SARL
(przedstawiciel: D. Schönberger, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu z dnia 19 maja 2008 r.;
- Rozstrzygnięcie sporu przy uwzględnieniu żądań przedstawionych w pierwszej instancji i zatem wydanie ostatecznego wyroku w sprawie;
- Ewentualnie, odesłanie sprawy do Sądu;
- Obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca przedstawia 3 argumenty na poparcie swego odwołania.

W ramach pierwszego argumentu podnosi ona, że Sąd naruszył zasadę pewności prawa odnoszącą się do decyzji wydawanych w

ramach wspólnotowego porządku prawnego, art. 235 i 288 zdanie drugie traktatu WE oraz art. 13 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności poprzez stwierdzenie w pkt 39 postanowienia będącego przedmiotem odwołania, że wniesienie przez stronę skarżącą skarg do sądów krajowych nie powoduje zawieszenia czy też przerwania biegu przedawnienia, mimo iż w swoich poprzednich orzeczeniach, korzystających z powagi rzeczy osądzonej, Sąd zachęcał do dochodzenia roszczeń w sądach krajowych.

W ramach drugiego argumentu, skarżąca zwraca uwagę na liczne błędy, których dopuścił się Sąd przy dokonywaniu oceny przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej na podstawie art. 288 zdanie drugie WE, polegające na przeinaczeniu okoliczności faktycznych i żądań przedstawionych w skardze, a także odnoszące się do art. 230 WE w zakresie, w jakim stanowisko Komisji miałyby zostać potwierdzone przez sądy krajowe oraz w zakresie ustaleń dotyczących okresu, w trakcie którego szkody zostały poniesione.

W ramach trzeciego i ostatniego argumentu skarżąca powołuje się na naruszenie art. 4 ust. 2 i art. 2 ust. 1.3 rozporządzenia 684/92 ⁽¹⁾ poprzez dokonanie przez Sąd, który przyjął w tym zakresie interpretację Komisji, nieprawidłowej klasyfikacji usług świadczonych przez jej konkurentów, uznanych za „usługi specjalne” (art. 4 ust. 2) niewymagające zezwolenia, podczas gdy w rzeczywistości są one rodzajem usług równoległych lub tymczasowych (art. 2 ust. 1.3), podlegających takim samym przepisom jak usługi regularne świadczone przez skarżącą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 74 s 1.

**Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2008 r. — Komisja
Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii**

(Sprawa C-342/08)

(2008/C 285/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i A. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii